

habere potest, *ens potentiale*, seu *ens in potentia* appellamus. Ita arbor in semine delitescens, quatenus perentia alia existentia, nempe solum fertile, pluviam, rorem, calorem Solis ad actum deduci potest, est *ens potentiale*. Si *ens potentialer* rationem sufficientem existentiae suae habet in entibus actualibus dicitur *ens in potentia proxima*: si autem entia illa nondum existunt, seu non sunt actualia, dicitur *ens in potentia remota*.

VII. Hic quaeri potest an ideo ens sit possibile, quia Deus voluit illud esse possibile. Cartesiani contendunt possibilitatem rerum ita a Deo pendere, ut nihil sit possibile, nisi quidquid voluit Deus esse possibile, ac proinde nihil tam impossibile excogitari posse a nobis, quod non evadat possibile, si Deus voluerit; sicque evadet possibile, ut totum non sit majus sua parte. Porro duplex distinguitur rerum possibilitas, *extrinseca* scilicet seu *respectiva*, & *intrinseca*, seu *absoluta*, aut *primaria*. Intrinseca possibilitas est illa, qua ens in se consideratum nullam contradictionem involvit; extrinseca autem possibilitas est illa, qua ens consideratur sub eo respectu, quo existentiam ab aliqua causa accipere potest. Porro ut aliquid, quod est intrinsece possibile existentiam accipiat, illud pendet a voluntate divina; contra vero, ut illud in se contradictionem non involvat nullo modo a Dei voluntate pendet. Unde fit: